

РЕШЕНИЕ

№ 30217

гр. София, 29.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
публично заседание на 04.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **1816**
по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 64, ал. 4 от Закона управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ), във вр. чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Министерството на транспорта и съобщенията (МТС) срещу Решение № РД-02-16-194 от 30.01.26 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г. в частта по т. I и т. II, с която е отказана верификация на разходи в общ размер на 1 192 614.08 евро по Административен договор за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ №BG16RFOP002-2.079-0002-C01, бюджетен ред 1.1. “ Предоставяне на подкрепа за микро, малки и средни предприятия, извършващи автобусни превози, за дейности необходими за преодоляване на недостига на средства или липса на ликвидност, настъпили в резултат от епидемичния взрив от COVID-19”, с бенефициент Министерство на транспорта и съобщенията. С твърдения за неправилно приложение на материалния закон и процесуални нарушения от съда се иска отмяна на решението.

В с. з., жалбоподателят Министерство на транспорта и съобщенията се представлява от А. Г., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена като бъде отменено обжалваното решение. Претендира присъждане на разноските по предоставен списък по чл. 80 от ГПК, във вр.

с чл. 144 от АПК.

Ответникът – ръководителят на Управляващия орган на оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност 2014 г. - 2020 г.“ редовно призован, не се явява, не се представлява.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

От фактическа страна.

На 2.10.2020 г. е сключен административен договор за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност 2014-2020 № BG16RFOP002-2.079-0002-C01 с директен бенефициент Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията (понастоящем Министерство на транспорта и съобщенията) за изпълнение на проект: „Подкрепа за МСП, извършващи автобусни превози, за преодоляване на икономическите последици от COVID-19 чрез прилагане на схема за подпомагане от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията (МТИТС)“ (АДБФП № BG16RFOP002-2.079-0002-C01). Въз основа на посочения административен договор бенефициентът е обявил процедура: „Схема за набиране на заявления за подкрепа BG16RFOP002-2.091 „Подкрепа за МСП, извършващи автобусни превози, за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“. В резултат на проведената процедура са сключени 580 административни договора за безвъзмездна финансова помощ с крайни получатели - микро, малки и средни предприятия, извършващи автобусни превози.

На 10.12.2021 г. директният бенефициент е представил на УО на ОПИК междинен технически отчет, междинен финансов отчет и междинно искане за плащане за периода 02.10.2020 г. - 30.11.2021 г. по АДБФП № BG16RFOP002-2.079-0002-C01. След извършена проверка на междинния отчет, в който са отчетени разходи в размер на 28 905 880.73 лева (двадесет и осем милиона деветстотин и пет хиляди осемстотин и осемдесет лева и 73 стотинки), УО на ОПИК е установил, че от тях недопустими за финансиране са разходи в размер на 3 213 860.46 лева (три милиона двеста и тринадесет хиляди осемстотин и шестдесет лева и 46 стотинки). В резултат ръководителят на УО на ОПИК е издал Решение № РД-02-16-698/10.09.2024 г., с което е отказал верификацията на посочените разходи. Посоченото решение е обжалвано и по спора е образувано адм. дело № 9595 от 2024 г. по описа на Административен съд София-град, по което съдът се е произнесъл с Решение № 14848/2025 г. Посоченото съдебно решение е обжалвано пред Върховния административен съд, който с Решение № 10600 от 29.10.2025 г. по адм. дело № 7284/2025 г. е:

1. отменил Решение № 14848 от 30.04.2025 г. на Административен съд София - град по адм. дело № 9595/2024 г. в частта, с която е отхвърлена жалбата на Министерството на транспорта и съобщенията срещу Решение № РД-02-16-698 от 10.09.2024 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г., в частта по т. 1.2., с която е отказана верификация на разходи в размер на 2 332 550, 40 лева, както и в частта, с която Министерството на транспорта и съобщенията е осъдено да заплати на Министерството на иновациите и растежа сумата от 200 лева и вместо него е постановил, че: отменя Решение № РД-02-16-698 от 10.09.2024 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г. в частта по т. 1.2., с която е отказана верификация на разходи в размер на 2 332 550, 40 лева; изпраща преписката на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и

конкурентоспособност“ 2014-2020 г. (УО на ОПИК) със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона; определил е 90 - дневен срок за произнасяне.

2. отменил Решение № 14848 от 30.04.2025 г. на Административен съд -София - град по адм. дело № 9595/2024 г. в частта, с която с Решение № РД-02-16-698 от 10.09.2024 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г., е отказана верификация на разходи на Министерството на транспорта и съобщенията, в частта по т. 1.1 за сумата в размер на 856 632, 22 лева, както и в частта по т. 2 за сумата в размер на 24 677, 84 лева и е върнал делото в тази част за ново разглеждане от друг състав на същия съд; осъдил Министерството на иновациите и растежа да заплати на Министерството на транспорта и сумата от 2757,66 лева (две хиляди седемстотин петдесет и седем лева и шестдесет и шест стотинки) - съдебни разноски по делото.

Във връзка с посоченото влязло в сила решение на Върховния административен съд, ръководителят на УО на ОПИК се е произнесъл повторно по разходите по т. 1.2 от отмененото от съда негово Решение № РД-02-16-698 от 10.09.2024 г., като е издал Решение № РД-02-16-194/30.01.2026 г., което е предмет на настоящия спор.

От правна страна.

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице - адресат на оспорения индивидуален административен акт, имащ право и интерес от обжалването, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, въввр. чл. 73, ал. 4 от ЗУСЕФСУ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения.

Решение № РД-02-16-194 от 30.01.26 г. на ръководителя на Управляващия орган на оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност 2014-2020 г.“ е издадено от компетентен орган съгласно Заповед № РД-14-161 от 23.04.2024 г., изменена със Заповед № РД-14-22 от 07.06.2024 г. на министъра на иновациите и растежа, в предвидената от закона писмена форма, но при съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон.

Правните основания на отказа за верификация на разходите са по т. 2 и т. 3 от чл. 57, ал. 1 ЗУСЕФСУ. За всички органът е посочил, че е приложима редакцията от ДВ, бр. 51 от 01.07.2022 г. Съгласно § 70 ПЗР ЗИД ЗУСЕСИФ, ДВ, бр. 51 от 01.07.2022 г. тази редакция обаче е неприложима за програмния период 2014 – 2020 г. До приключването на програмите за програмен период 2014 – 2020 г., съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ), разпоредбите на [Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове](#), отменени или изменени с този закон, запазват своето действие по отношение на управлението на средствата от ЕСИФ, както и по отношение на изпълнението и контрола на тези програми. Тъй като т. 3 от чл. 57, ал. 1 ЗУСЕФСУ имат различна редакция преди и след измененията и допълненията от ДВ, бр. 51 от 01.07.2022 г., неправилното посочване на приложимата редакция е достатъчно основание за незаконосъобразност и отмяна на административния акт в тази част. За разлика от т. 2 от чл. 57, ал. 1 ЗУСЕФСУ, която е с непроменена редакция и се сочи като основание за т. 1.1. от отказа и по отношение на която органът е цитирал и съдържанието ѝ, разпоредбата на т. 3 от чл. 57, ал. 1 ЗУСЕФСУ са посочени само цифром в т. 2 от административния акт, поради което не може да се установи категорично волята на органа кои точно изисквания за допустимост не са спазени според него. В т.см. Решение № 8266 от 22.07.26г. По адм.д. №3921/26г. На ВАС.

С оглед изчерпателност на мотивите на съда и във връзка с оспорванията на

жалбоподателя, съдът излага и следните мотиви по процесуалната и материална незаконосъобразност на спорния в настоящото производство акт.

Върховният административен съд ясно е посочил в окончателния си акт, че Решение № 14848 от 30.04.2025г. на АССГ по адм. дело № 9595/2024 г., „в частта, с която е приет за законосъобразен акта в частта му по т. 1.2 е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон, поради което следва да бъде отменено“. Съдът също е постановил, че „делото, в посочената част, е изяснено от фактическа и правна страна и настоящата съдебна инстанция следва да постанови решение, с което да реши спора по същество като отмени Решение № РД-02-16-698 от 10.09.2024 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г., в частта му по т. 1.2, с която е отказана верификация на разходи в размер на 2 332 550, 40 лева, и изпрати преписката на административния орган за ново произнасянето по Искането за междинно плащане за периода - 02.10.2020 г. -30.11.2021 г. от 10.12.2021 г. на Министерството на транспорта и съобщенията в посочената част.“ Също така ясно е изложил указанията си по прилагането и тълкуването на закона, като е заключил, че „изискването „Безвъзмездната финансова помощ, заявена от кандидата по схемата, заедно с договорената от кандидата БФП по процедура № BG16RFOP002-2.077 „Подкрепа за средни предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“, да не може да надвишава 450 000,00 лв. и 8 % от оборота съгласно Годишната данъчна декларация за 2019 г.“ липсва в Условието за кандидатстване с проектни предложения за предоставяне на БФП по ОПИК 2014 - 2020 г. по процедура чрез директно предоставяне № BG16RFOP002-2.079 „Подкрепа за МСП, извършващи автобусни превози, за преодоляване на икономическите последици от COVID - 19 чрез прилагане на схема за подпомагане от Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията (МТИТС)“, които са акт по чл. 26, ал. 1 ЗУСЕФСУ по конкретната процедура за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ“. Посочил е също, че „действително такова изискване е налице, но то е в т. 9 от Условието за кандидатстване и условията за изпълнение за предоставяне на БФП по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020, Схема за набиране на заявления за подкрепа по процедура № BG16RFOP002-2.091, които са акт по чл. 26, ал.1 ЗУСЕФСУ. но не и в настоящата процедура, а единствено в процедурата по Схема за набиране на заявления BG16RFOP002-2.091.“. Върховният административен съд ясно е указал, че „съгласно чл. 57, ал. 1, т. 2 ЗУСЕФСУ разходът, за да е допустим, трябва да попада в категориите разходи, включени в акта по чл. 26, ал. 1 ЗУСЕФСУ и в одобрения проект. Анализът на разпоредбата сочи, че за да е налице хипотезата на чл. 57, ал. 1, т. 2 ЗУСЕФСУ е необходимо органът не само да се е позовал на точка 2, но и точно да е посочил категорията разходи, регламентирани в акта по чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕФСУ и в одобрения проект, на които исканите за верифициране разходи не съответстват“. Констатирал е също, че „от изложеното до тук може да се направи извод, че разходите по т. 1.2 от акта, за които е отказана верификация, попадат в категориите разходи, включени в акта по чл. 26, ал. 1 ЗУСЕФСУ, касаещ настоящата процедура, доколкото не противоречат на т. 9 от Условието за кандидатстване е проектни предложения за предоставяне на БФП по ОПИК 2014 - 2020 г. по процедура чрез директно предоставяне № BG16RFOP002-2. 079 „Подкрепа за МСП, извършващи автобусни превози, за преодоляване на икономическите последици от COVID - 19 чрез прилагане на схема за подпомагане от Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията“, поради което е постановил, че „не е налице хипотезата на чл. 57, ал. 1, т. 2 ЗУСЕФСУ, което обуславя извод за незаконосъобразност на административния акт в частта по т. 1.2 и респективно - за неправилност на съдебното решение в сочената част.“

Видно от указанията на Върховния административен съд по тълкуването и прилагането на закона,

изискването - „Безвъзмездната финансова помощ, заявена от кандидата по схемата (BG16RFOP002-2.091), заедно с договорената от кандидата БФП по процедура № BG16RFOP002-2.077 „Подкрепа за средни предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“, да не може да надвишава 450 000,00 лв. и 8 % от оборота съгласно Годишната данъчна декларация за 2019 г.” не би могло да послужи като основание за отказ от верификация на претендираните разходи.

Противно на посочените по-горе указания на съда ръководителят на УО на ОПИК е издал Решение № РД-02-16-194/30.01.2026 г., с което отново е отказал верификацията на разходи по същите идентифицирани от него 18 броя договора по процедура BG16RFOP002-2.091, тъй като бенефициентът „МТС не е приложил изискването помощта по процедура № BG16RFOP002-2.077 „Подкрепа за средни предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“ плюс помощта по процедура № BG16RFOP002-2.091 „Подкрепа за МСП, извършващи автобусни превози, за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“ да не надвишава 450 000 лв. (230 081.35 евро) и 8 % от оборота съгласно Годишната данъчна декларация за 2019 г.“. Посоченото нарушение ръководителят на УО на ОПИК е обосновал с аргументи, че в „нито един момент директният бенефициент (МТС) не е изискал информация от Управляващия орган относно хода на оценка и сключване на АДФП по процедура BG16RFOP002-2.077“ и че така „е имал, но не е използвал, възможността да съобрази, че някои от одобрените кандидати по процедура BG16RFOP002-2.091 са преминали успешно и процеса на оценка по процедура BG16RFOP002-2.077“, както и че „директният бенефициент (МТС) е следвало да изчака сключването на договорите по процедура BG16RFOP002-2.077“. Въз основа на изложеното ръководителят на УО на ОПИК е заключил, че директният бенефициент (МТС) не е изпълнил Дейност 2 и Дейност 3 от проекта „с грижата на добър стопанин, предвид че не са положени усилия да бъдат използвани всички достъпни възможности за избягване на предвидимия риск от допускане на нарушаване на изискването за праговете“, както и че „това представлява неизпълнение на задължението по чл. 1.2 от Общите условия към финансираните по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 административни договори за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ“ (Приложение 3 към утвърдените на основание чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕФСУ Условия за изпълнение по процедура чрез директно предоставяне № BG16RFOP002-2.079, последващо Приложение II към административния договор за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP002-2.079-0002- C01).

Настоящия съдебен състав намира тези изводи на административния орган за неправилни.

Съгласно т. 9 „Минимален (ако е приложимо) и максимален размер на безвъзмездната финансова помощ за конкретно заявление“ от Условията по процедура BG16RFOP002-2.091 „безвъзмездната финансова помощ, заявена от кандидата по схемата, заедно с договорената от кандидата безвъзмездна финансова помощ по процедура BG16RFOP002-2.077 „Подкрепа за средни предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“ не може да надвишава 450 000 лв. и 8 % от оборота съгласно Годишната данъчна декларация за 2019 г.“. Посоченото изискване е обект на оценка по критерий № 29 от приложение 5 към Условията по процедура BG16RFOP002-2.091 - „Критерии и методология за подбор (оценка на административно съответствие и допустимост) на заявленията“. Съгласно критерий № 29 размерът на „безвъзмездната финансова помощ, заявена от кандидата по процедурата, заедно с договорената от кандидата безвъзмездна финансова помощ по процедура BG16RFOP002-2.077 „Подкрепа за средни предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“ следва да е по-нисък или равен на 450 000 лв. и 8 % от оборота съгласно

Годишната данъчна декларация за 2019 г.“ Видно от посочените приложими разпоредби, за да се извърши преценка за спазване на заложеното условие, следва да е налице договорена вече безвъзмездна финансова помощ по процедура BG16RFOP002-2.077. Такава обаче не е била налице, тъй като договорите по процедура № BG16RFOP002-2.077 не са били сключени, съответно кандидатстващите по процедура № BG16RFOP002-2.091 не е имало как да ги заявят, съответно пък органът, предоставящ помощта по процедура № BG16RFOP002-2.091 (Министерство на транспорта и съобщенията) да ги отчете. В тази връзка следва да бъде съобразено, че по обявената Схема за набиране на заявления за подкрепа № BG16RFOP002-2.091 „Подкрепа за МСП, извършващи автобусни превози, за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“ микро-, малки и средни предприятия, извършващи автобусни превози, са имали възможността да кандидатстват за финансова подкрепа от 10:00 ч. на 21.10.2020 г. до 17:00 ч. на 10.11.2020 г. чрез подаване на заявления за финансиране чрез ИСУН 2020. Със Заповед № РД-08-389/27.10.2020 г. на министъра на транспорта и съобщенията е сформирана оценителна комисия за извършване на подбор на заявления за подкрепа по процедура № BG16RFOP002-2.091 с краен срок на работа - 30.11.2020 г. Оценката е извършена в две сесии на 2.11.2020 г. и 17.11.2020 г. след автоматичното разпределение на проектните предложения на оценителите в ИСУН 2020. С доклади до министъра на транспорта и съобщенията са одобрени списъците на одобрените и отхвърлените за финансиране заявления за подкрепа, като на интернет страницата на министерството участниците в процедурата са информирани относно одобрените и отхвърлените за финансиране заявления, както следва:

- на 9.12.2020 г. с публикацията „МТИТС е одобрило за финансиране първите 208 заявления на автобусни превозвачи“ и приложени списъци (<https://www.mtc.government.bg/bg/category/l/mtits-odobri-za-finansirane-pryite-208-zayavleniya-na-avtobusni-prevozvachi>);
- на 29.12.2020 г. с публикацията „МТИТС е одобрило за финансиране още 344 заявления на автобусни превозвачи“ и приложени списъци (<https://www.mtc.government.bg/bg/category/l/mtits-odobri-za-finansirane-oshe-344-zayavleniya-na-avtobusni-prevozvachi>);
- на 12.01.2021 г. с публикацията „МТИТС е приключило оценката на заявленията на автобусните превозвачи“ и приложени списъци (<https://www.mtc.government.bg/bg/category/l/mtits-priklyuchi-ocenkata-na-zayavleniyata-na-aytobusnite-prevozyachi>).

Договорите за предоставяне на финансова помощ между министерството и автобусните превозвачи са били сключени на 9.12.2020 г., 15.12.2020 г. и 14.01.2021 г., като сумите по договорите са били преведени авансово.

За процедура № BG16RFOP002-2.077 договорите за предоставяне на финансова помощ са били сключени на по-късен етап, като в административната преписка приета по делото същите са коректно отразени, ведно с извършените по тях действия. От приетите като доказателства по делото документи, може да се направи обоснован извод, че за 18-те предприятия, за които УО на ОПИК е направил неправилната си констатация в оспорваното решение за отказ от верификация, договорите по процедура № BG16RFOP002-2.077 са сключени между 11 и 83 дни след тези по процедура № BG16RFOP002-2.091. Самото обстоятелство, че документацията по процедура № BG16RFOP002-2.077 е била изменена със Заповед № РД-16-1454/21.12.2020 г. на ръководителя на УО на ОПИК, в частта за сключване на договорите, доказва ясно липсата на договорена помощ по процедурата на ОПИК към датата на извършване на проверка на заявената помощ по процедура № BG16RFOP002- 2.091, съответно към датата на сключване на договорите

за безвъзмездна финансова помощ по процедура № BG16RFOP002-2.091.

Предвид изложеното твърдения на УО на ОПИК за неизпълнение на посоченото по-горе изискване по т. 9 от Условията по процедура № BG16RFOP002-2.091 са неправилни и несъответни на приложимите материални норми, поради което следва да се отхвърлят. От изложеното е ясно, че УО е издал акта без да установи фактите и обстоятелствата от значение за случая - задължение на административния орган по чл. 35 от АПК.

Що се отнася до твърдението на УО на ОПИК, че посочените 18 предприятия, които са подали първо проектни предложения по процедура № BG16RFOP002-2.077, а след това по процедура № BG16RFOP002-2.091 и поради това са били длъжни да се съобразят при подготвянето на своите проектни предложения по процедура № BG16RFOP002-2.091 с условието помощите по двете схеми да не надвишават 450 000 лв. и 8 % от оборота съгласно Годишната данъчна декларация за 2019 г., същото съдът намира за необосновано с оглед приетите по делото доказателства. В периода на кандидатстване по процедура № BG16RFOP002-2.091 (от 10:00 ч. на 21.10.2020 г. до 17:00 ч. на 10.11.2020 г.) нито резултатите от оценката по процедура № BG16RFOP002- 2.077 са били известни, нито са били сключени договори за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по процедура № BG16RFOP002-2.077. В т. V от Приложение № 3 „ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ФИНАНСОВИТЕ ДАННИ“ от Условията кандидатите е следвало да декларират, че представляваното от тях предприятие не е получавало държавна помощ съгласно Временната рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19 (Временна рамка), която заедно с помощта, за която се кандидатства по процедура № BG16RFOP002-2.091 не следва да надхвърля левовата равностойност на 800 000 евро. Също така в случай, че предприятието е получавало помощ по временната рамка, тази помощ е трябвало да се декларира в предвидената таблица от същото приложение. В периода на кандидатстване по процедура № BG16RFOP002-2.091 кандидатите не са били получили помощ по процедура BG16RFOP002-2.077, тъй като договорите с тях по тази процедура са подписвани в периода 14.1.2021 - 02.03.2021 г., поради която причина не е било възможно те да я декларират.

Изцяло неправилно е и изложеното твърдение на УО на ОПИК, съгласно което проверка на условието сумата от помощите по двете процедури да не надвишава 450 000 лв. и 8 % от оборота съгласно Годишната данъчна декларация за 2019 г. е следвало да бъде извършена както на етап оценка и договаряне на съответния договор по процедура BG16RFOP002-2.091, така и на етапа на верификация на съответния представен финален пакет отчетни документи. Според УО на ОПИК липсата на подобна проверка е довела до предоставяне на неправомерна помощ на кандидатите/крайните получатели.

Независимо, че резултатите от оценка на заявленията по процедура № BG16RFOP002-2.077 са били публикувана в публичния ИСУН на 3.12.2020 г., тези резултати сами по себе си не представляват договорена безвъзмездна помощ, тъй като не са били сключени договори за предоставянето ѝ. Договорите за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по процедура № BG16RFOP002-2.077 са подписани в периода 14.01 - 02.03.2021 г. Именно поради закъснението в провеждане на процедура № BG16RFOP002-2.077, която е обявена два месеца преди обявяването на процедура № BG16RFOP002-2.091, довело до по-късното предоставяне на помощ по нея, в периода на оценката на заявленията от 2.11.2020 - 12.01.2021 г. от МТС по процедура № BG16RFOP002-2.091, не е било възможно да бъде направена проверка на изискването по т. 9 от Условията. Посочените обстоятелства е нямало как да бъдат предвидени, съответно преодолен от МТС, поради което не е налице предоставяне на неправомерна помощ.

Изцяло неоснователни и несъответни на фактите и обстоятелствата по спора са и твърденията, че

директният бенефициент (МТС) не е използвал всички възможности и механизми за извършване на съответната проверка на изискването по т. 9 от Условиата по процедура № BG16RFOP002-2.091, тъй като не е изискал информацията относно хода на оценка и сключване на АДБФП по процедура BG16RFOP002-2.077 от УО на ОПИК, с което да се избегне риска от нарушаване на изисквания, заложи в Условиата за кандидатстване по процедура BG16RFOP002-2.091. Според ръководителя на УО на ОПИК в етапа на оценка и договаряне на заявленията, директният бенефициент (МТС) е следвало да изчака сключването на договорите по процедура BG16RFOP002-2.077, достатъчно дори само по отношение на 18-те предприятия, които са преминали успешно оценката и по двете процедури, тъй като само наличието на сключени договори по процедура BG16RFOP002-2.077 би дало възможност реално да се приложи оценката по този критерий. Неизпълнението на горепосоченото е квалифицирано като нарушение на задължението по чл. 1.2 от Общите условия към финансираните по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 административни договори за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ“ (Приложение 3 към утвърдените на основание чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕФСУ Условия за изпълнение по процедура чрез директно предоставяне №

BG16RFOP002-2.079, последващо Приложение II към административния договор за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP002-2.079-0002-C01), а именно - бенефициентът да изпълни проекта с грижата на добър стопанин, при спазване на принципите за добро финансово управление (икономичност, ефикасност и ефективност).

В оспорваното Решение № РД-02-16-194/30.01.2026 г. ясно са посочени датите, на които са сключени договорите с 18-те предприятия. Дори и да се приеме, че МТС беше изискало информацията в периода 2.11.2020 г. - 14.01.2021 г., в който е извършена оценката и сключването на договорите с крайните получатели по процедура BG16RFOP002-2.091, то е нямало как да получи необходимата такава от УО на ОПИК, поради факта, че договорите по процедура BG16RFOP002-2.077, са сключени в периода 14.01.2021 г. - 02.03.2021 г. Независимо от припокриването на двата периода в рамките на един ден - 14.01.2021 г., следва да се има предвид, че договорите, сключени на 14.01.2021 г. по процедура BG16RFOP002-2.077 са с предприятия, с които МТС вече е било сключило договори на 15.12.2020 г. по другата процедура. Ето защо посоченият аргумент не би могъл да се приеме за основателен, поради обстоятелството, че въпросната информация е нямало как да бъде получена, тъй като не е била налична.

Неоснователно е и твърдението, че МТС е следвало да изчака сключването на договорите по процедура BG16RFOP002-2.077 по отношение на 18-те предприятия, които са преминали успешно оценката и по двете процедури и едва тогава да извърши оценка на заявленията им. Целта на мярката, по която е одобрена процедурата, е предоставянето на спешна финансова помощ в подкрепа на икономиката в условията на епидемичния взрив от COVID-19. Изчакването на друга процедура, провеждана от друг орган и с неясно времево приключване, би пречатвало постигането на целения резултат от предоставянето на спешна финансова подкрепа на бизнеса в условия на криза. В случая е нямало как едновременно да бъдат изпълнени условията за наличие на заявена помощ по процедура BG16RFOP002-2.091 и договорена подкрепа по процедура BG16RFOP002-2.077, тъй като процедура BG16RFOP002-2.077, която е стартирала първа, се е забавила във времето, поради което и последиците от посочената забава по никакъв начин не би следвало да се понасят от бенефициента по другата процедура.

В Решение № РД-02-16-194/30.01.2026 г. е изложено твърдението, че директният бенефициент (МТС) не е изпълнил Дейност 2 „Н. и оценка на заявления за подкрепа от микро, малки и средни предприятия, извършващи автобусни превози, за дейности, необходими за преодоляване на недостига на средства или липса на ликвидност, настъпили в резултат от епидемичния взрив от

COVID-19“ и Дейност 3 „Предоставяне на подкрепа за микро, малки и средни предприятия, извършващи автобусни превози, за дейности, необходими за преодоляване на недостига на средства или липса на ликвидност, настъпили в резултат от епидемичния взрив от COVID-19“ от проекта с грижата на добър стопанин, предвид че не са положени усилия да бъдат използвани всички достъпни възможности за избягване на предвидимия риск от допускане на нарушаване на изискването за праговете. Това от своя страна пък представлявало неизпълнение на задължението по чл. 1.2 от Общите условия към финансираните по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 административни договори за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ“, представляващи приложение към административния договор за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ. Съгласно посочената разпоредба „бенефициентът трябва да изпълни проекта с грижата на добър стопанин, при спазване на принципите за добро финансово управление (икономичност, ефикасност и ефективност); публичност и прозрачност; свободна и лоялна конкуренция, в съответствие с най-добрите практики в съответната област и с настоящия договор. За тази цел Бенефициентът трябва да осигури необходимия административен, финансов и оперативен капацитет за пълното и точно изпълнение на проекта, и предвидени в описанието, съдържащо се в Приложение I.“

Съдът намира и този извод на административния орган за неоснователен поради следното.

В Решение №РД-02-16-194/30.01.2026 г. не са изложени мотиви, относно наличието на претендирани разходи, които да не попадат в разходните категории на одобрения проект и да не отговарят на условията на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕФСУ. Ръководителят на УО на ОПИК изцяло е развил тезата за задълженията на МТС като директен бенефициент, която обаче не може да послужи като основание за отказ от верификация съгласно чл. 57 от ЗУСЕФСУ. Това е така, тъй като не би могло да има нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕФСУ, след като всички разходи са допустими съгласно документите по чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕФСУ и са в обхвата на разходните категории, одобрени по договора за безвъзмездна помощ по процедура BG16RFOP002-2.079-0002-C01 и по договорите с крайните получатели по схема BG16RFOP002-2.091, каквато е и констатацията на Върховния административен съд в Решение № 10600 от 29.10.2025 г. по адм. дело № 7284/2025 г.

Поради изложеното и Решение № РД-02-16-194/30.01.2026 г. е издадено в нарушение с материалния закон - ЗУСЕФСУ.

В допълнение към изложеното в чл. 33, т. 1, б. „а“ - „в“ от Регламент (ЕС) 2018/1046 от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, ясно и точно е определено, че:

1. бюджетните кредити се използват в съответствие с принципа на добро финансово управление и следователно се изпълняват, като се спазват следните принципи:
 - а) принципа на икономичност, според който ресурсите, използвани от съответната институция на Съюза за осъществяване на нейните дейности, се предоставят своевременно, в подходящо количество и качество и на най-добрата цена;
 - б) принципа на ефикасност, който е свързан с най-доброто съотношение между използваните ресурси, предприетите дейности и постигането на целите;
 - в) принципа на ефективност, който е свързан със степента, в която се постигат поставените цели посредством предприетите дейности.
2. В съответствие с принципа на добро финансово управление използването на бюджетните кредити се съсредоточава върху ориентираното към резултатите изпълнение и за тази цел:
 - а) целите на програмите и на дейностите се определят предварително;
 - б) напредъкът по отношение на постигането на целите подлежи на мониторинг посредством

показатели за изпълнението;

в) напредъкът по постигането на целите, както и проблемите във връзка с това, се съобщават на Европейския парламент и на Съвета в съответствие с чл. 41, параграф 3, първа алинея, буква „з“ и чл. 247, параграф 1, буква „д“.

3. Когато е целесъобразно, се определят конкретни, измерими, постижими, относими и обвързани със срок (SMART) цели, посочени в параграфи 1 и 2, и подходящи, приемливи, достоверни, прости и устойчиви показатели.

Министерството на транспорта и съобщенията е спазило стриктно принципа на икономичност, като е предоставило финансовата подкрепа от ЕС на крайните получатели за осъществяване на дейностите по процедура BG16RFOP002-2.091 в подходящо количество и качество и на най-добрата цена, което е доказано за всички разходи с представянето на съответните документи за извършени пазарни проучвания за цената на всеки един разход. Управляващият орган на ОПИК не е изложил нито един мотив като доказателство за противното.

Изцяло е спазен и принципът на ефикасност, тъй като е постигнато най-добро съотношение между предоставените ресурси от ЕС, извършените дейности и постигнатите цели по процедура BG16RFOP002-2.091 т.е. предоставените ресурси от ЕС са довели изцяло до подкрепа чрез осигуряване на ликвидни средства на малките и средни предприятия за преодоляване на последиците от COVID-19. Управляващият орган на ОПИК не е изложил нито един мотив като доказателство за противното.

Министерството на транспорта и съобщенията е спазило и принципа на ефективност, тъй като посредством предоставените средства от ЕС и посредством предприетите действия изцяло са постигнати поставените цели по схема BG16RFOP002- 2.091 т.е. предоставените ресурси от ЕС са довели изцяло до подкрепа чрез осигуряване на ликвидни средства на малките и средни предприятия за преодоляване на последиците от COVID-19. Управляващият орган на ОПИК не е изложил нито един мотив като доказателство за противното.

Министерството на транспорта и съобщенията изцяло е спазило и условието да изпълни проекта при спазване на принципите за публичност, прозрачност и при осигуряване на свободна и лоялна конкуренция, тъй като схема BG16RFOP002-2.091 е била отворена за кандидатстване за всички микро, малки и средни предприятия, които отговарят на условията за допустимост на кандидатите в публичния модул на системата ИСУН. УО на ОПИК не е изложил нито един мотив като доказателство за противното.

Предвид изложеното не би могло да се приеме твърдението, че бенефициентът МТС не е изпълнил проекта с грижата на добър стопанин, при спазване на принципите за добро финансово управление (икономичност, ефикасност и ефективност); публичност и прозрачност; свободна и лоялна конкуренция, в съответствие с най-добрите практики в съответната област и с административния договор, съответно, че не е изпълнил дейностите от проекта с грижата на добър стопанин и така е нарушил разпоредби на административния договор за предоставяне на административния договор за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ и приложенията към него.

Неоснователно е твърдението на ръководителя на УО на ОПИК, че проверка на изискването на т. 9 от Условията по процедура BG16RFOP002-2.091 е следвало да бъде извършена в етапа на верификация, доколкото към този момент се определя каква безвъзмездната финансова помощ, заявена от кандидата/крайния получател по процедурата, реално ще бъде усвоена от същия, още повече, че по време на верификацията на отчитаното от крайните получатели, директният бенефициент МТС е бил в ситуация на кумулативното наличие на изпълнени и двете изисквания - заявена помощ по BG16RFOP002-2.091 и същевременно договорена подкрепа по BG16RFOP002-

2.077, както и че поради това не е изпълнена дейност 4 от проекта.

На първо място, видно от използваната терминология „заявената помощ по BG16RFOP002-2.091“ по никакъв начин не би могла да се тълкува като помощ, за която вече е сключен договор, а като такава, която е предмет на оценка. Ето защо и изискването по т. 9 от Условието по процедура BG16RFOP002-2.091 е относимо само към етапа на оценяването на заявленията и не би могло да се обследва в процеса на верификация. Ръководителят на УО на ОПИК сам е посочил в оспорвания акт, че „верификацията представлява проверка на допустимостта на разходите, предявени чрез технически и финансови отчети за междино или окончателно плащане.“. В изпълнение на посоченото, МТС е верифицирало само разходи, които отговарят на условията за допустимост, определени в Условието за кандидатстване и условията за изпълнение по процедура BG16RFOP002-2.091. В подкрепа на горното е и обстоятелството, че ръководителят на УО на ОПИК не е изложил нито един мотив като доказателство за противното, т.е. в мотивите към Решение № РД-02-16-194/30.01.2026 г. няма нито една констатация за установени конкретни разходи на крайните получатели, които не отговарят на тези условия. Не на последно място, следва да се отчете обстоятелството, че при сключени договори за безвъзмездна финансова помощ по проведена вече процедура (№ BG16RFOP002-2.091), в които е ясно определен максималният размер на помощта, няма основание, на което на един последващ, по-късен етап този размер да бъде предоговорен.

Твърдението, че липсата на проверка на изпълнение на изискването по т. 9 от Условието по процедура BG16RFOP002-2.091 по време на верификацията е нарушение на разпоредбите на чл. 1.1 от Общите условия към финансираните по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г. административни договори за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ“ (Приложение II към административния договор за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ BG16RFOP002-2.079-0002-C01), също е изцяло неоснователно. Съгласно цитираната разпоредба Бенефициентът е длъжен да изпълни проекта, съобразно описанието, съдържащо се в Приложение I, и с оглед изпълнение на предвидените в него цели. Бенефициентът се задължава да спазва условията и изискванията, произтичащи от административния договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ и приложенията към него.

Предвид обстоятелството, че изискването по т. 9 от Условието по процедура BG16RFOP002-2.091 не е било възможно да се провери, поради изцяло независещи от министерството причини, следва да се отчете обстоятелството, че изискванията на Временната рамка, въз основа на която са били договорени и изплатени средствата по процедура № BG16RFOP002-2.091 и по процедура № BG16RFOP002-2.077 са спазени, тъй като безвъзмездната финансова помощ по проекта може да се натрупва с друга помощ по раздел 3.1 от „Временна рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19“, стига да не надхвърля левовата равностойност на 800 000 EUR. Посоченото изискване е заложено както в Административния договор за директно предоставяне на безвъзмездна помощ № BG16RFOP002-2.079-0002-C01, така и в подписаните договори за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ на участниците и в двете процедури. В договорите за безвъзмездна финансова помощ е разписано, че „безвъзмездната финансова помощ по процедурата се предоставя съобразно условията на Временна рамка, като крайният ползвател на помощта при кандидатстване за друго публично финансиране следва да има предвид, че безвъзмездната финансова помощ по проекта не може да се натрупва за същите разходи с всякаква друга държавна/минимална помощ. Безвъзмездната финансова помощ по проекта може да се натрупва с друга помощ по раздел 3.1 от Временна рамка, ако установимите разходи са различни. В този

случай общата сума на помощта не следва да надхвърля левовата равностойност на 800 000 EUR под формата на преки безвъзмездни средства, подлежащи на връщане авансови средства, данъчни предимства или предимства по отношение на плащанията; всички използвани стойности трябва да бъдат в брутно изражение, т.е. преди приспадането на данъци или други такси.“

Посоченото нормативно изискване на Временната рамка, което е част от Административния договор за директно предоставяне на конкретната безвъзмездна финансова помощ, е спазено, видно от приетите като част от административната преписка документи установяващи получените от участниците безвъзмездни средства в двете процедури безвъзмездни средства, както и декларираната от кандидатите получена безвъзмездна помощ съгласно Приложение 3, Раздел V, от схема 2.091. Видно от същите сборът от изплатената безвъзмездна помощ преди схема № BG16RFOP002-2.091(по колона 4 от таблицата) и тази по двете процедури (по колона 5 от таблицата) не надхвърля 800 000 евро. Ето защо безспорно ясно е че Министерството на транспорта и съобщенията е спазило условията и изискванията, произтичащи от административния договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ и приложенията към него и твърденията на УО на ОПИК, че има нарушение на разпоредбите на чл. 1.1 от „Общи условия към финансираните по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 административни договори за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ“ (Приложение II към административния договор за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ) са изцяло неверни. Предвид изложеното не би могло да се твърди, че в случая са налице недопустими разходи по смисъла на по чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ, тъй като претендираните за верификация разходи не надхвърлят праговете за съответната категория в документите по чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕФСУ и в одобрения проект. Тези прагове се съдържат в т. 9 от Условията за кандидатстване с проектни предложения за предоставяне на БФП по ОПИК 2014 - 2020 г. по процедура чрез директно предоставяне № BG16RFOP002-2. 079, съгласно която за дейностите, по които краен ползвател на помощта са микро, малки и средни предприятия, извършващи автобусни превози, минималният и максималният размер на безвъзмездната финансова помощ са в следните граници: минимален размер - 3000 лева, максимален размер 4500 лева, като максималният размер на БФП не следва да надвишава 8 % от оборота, деклариран в Годишната данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г. или при еднолични търговци в Годишната данъчна декларация по член 50 от ЗДДФЛ. Спазен е и прагът от 800 000 евро, който е приложим съгласно Временната рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19.

Горното определя оспорваното решение за отказ от верификация, като административен акт, издаден в нарушение на материалния закон.

С оглед на чл. 174 АПК съдът следва да определи срок на органа за произнасяне. Отчитайки характера на отменения акт и разпоредбата на чл. 62, ал. 1 ЗУСЕФСУ съдът определя 90-дневен срок за произнасяне.

По разноските в производството:

При този изход на делото в полза на Министерството на транспорта и съобщенията следва да се присъдят разноски в общ размер на 972,20 евро.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Министерството на транспорта и съобщенията (МТС) - Решение № РД-02-16-194 от 30.01.26 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г. в частта по т. I и т. II, с която е отказана верификация на разходи в общ размер на 1 192 614.08 евро по Административен договор за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ №BG16RFOP002-2.079-0002-C01, бюджетен ред 1.1. “ Предоставяне на подкрепа за микро, малки и средни предприятия, извършващи автобусни превози, за дейности необходими за преодоляване на недостига на средства или липса на ликвидност, настъпили в резултат от епидемичния взрив от COVID-19”, с бенефициент Министерство на транспорта и съобщенията. Изпраща преписката в отменената част на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност 2014-2020 г.“ при спазване на указанията по тълкуване и прилагането на закона дадени в настоящото решение.

ОПРЕДЕЛЯ 90-дневен срок за произнасяне.

ОСЪЖДА Министерство на иновациите и растежа да заплати на Министерство на транспорта и съобщенията сумата от 972,20 евро разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.